

รายงานความก้าวหน้าของการวิจัย เรื่อง การให้คำปรึกษาหารือในการปรับปรุง การเขียนเค้าโครงการวิจัย ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ดร. อัจฉรา วงศ์โสธร

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

แผนพัฒนาการศึกษาของชาติระยะที่แปด (พ.ศ.2539-2543) ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารสากล และสนองตอบความต้องการใหม่ ๆ ของสังคม รวมทั้งความต้องการของนักศึกษายุคใหม่ (แผนพัฒนาการศึกษาของชาติระยะที่แปด: 2539-2543, หน้า 8) การเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะสื่อสารที่สำคัญยิ่งในสังคมที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เช่นสังคมไทย มีการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ทั้งเพื่อการติดต่อส่วนตัว เพื่อการศึกษาหาความรู้ และเพื่อธุรกิจการงาน แต่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า นักศึกษาไทยในระดับต่าง ๆ ของการศึกษามีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษ และการเรียนก็ไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ ยังมีที่ต้องปรับปรุง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะในการเขียน

สุมิตรา, (2535:161-162), สุพัฒน์ (2535:73-74) และจากการวิจัยของอัจฉรา และคณะ (2536) พบว่าการที่ครูผู้สอนแก้ไขงานเขียนส่วนที่ผิดของผู้เรียน และการให้คำปรึกษารายบุคคล มีผลให้นักเรียนเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษาดีขึ้น และช่วยสร้างให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ

หลักสูตรกระทรวงศึกษา (2539) ก็ได้บรรจุทักษะเขียนไว้ในระดับประถมศึกษาโดยมีการเสริมสร้างความรู้ด้านไวยากรณ์เพื่อการสื่อสารไว้ด้วย ในระดับอุดมศึกษา ทักษะเขียนภาษาอังกฤษก็มีอยู่ในทุกระดับทั้งระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา เช่น หลักสูตรบัณฑิตศึกษาของสถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นอาทิ ซึ่งได้ตระหนักถึงความสำคัญนี้ และได้บรรจุการเขียนเฉพาะกิจ เช่น การเขียนเค้าโครงการวิจัย การเขียนบทความวิชาการ และการเขียนรายงานวิจัยไว้ในหลักสูตรบัณฑิตศึกษา รายวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค (5500-531) ซึ่งเป็นเป้าหมายของงานวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้:

เพื่อให้ผลิตสามารถ

1. อ่านบทความ โครงการวิจัย บทคัดย่อ รายงาน
2. เขียนสรุปย่อบทความ เขียนโครงการ บทคัดย่อ รายงาน
3. กล่าวรายงาน

เนื้อหาวิชาประกอบด้วยบทความทางวิชาการหรือวิชาชีพ โครงการวิจัย บทคัดย่อ บทสรุป รายงาน และวัฒนธรรมที่ช่วยในการสื่อสารทางวิชาชีพ สื่อการสอน

ประกอบด้วยบทเรียนที่เป็นบทฝึกการอ่านและเขียนทางวิชาการหรือวิชาชีพ วิดีทัศน์ เทปบันทึกเสียง และแผ่นใส การประเมินผลประกอบด้วย การเขียนรายงาน 2 เรื่อง เรื่องที่หนึ่งเป็นการเขียนบทความหรือย่อความทางวิชาการจากบทความทางสาขาวิชาของผู้เรียน เรื่องที่สองเป็นการเสนอเค้าโครงการวิจัยในหัวข้อทางสาขาวิชาของผู้เรียน นอกจากนี้มีการสอบกลางภาค ปลายภาค และการเสนอเค้าโครงการวิจัยแบบปากเปล่า น้ำหนักของคะแนนที่ได้ คือ การเสนอโครงงานและการทำงานทั้งในห้องเรียนและการมอบหมายงานเป็นการบ้าน คิดเป็นร้อยละ 40% คะแนนสอบกลางภาคและปลายภาค คิดเป็นร้อยละ 30% ต่อการสอบหนึ่งครั้ง รวมทั้งหมดเป็น 100 คะแนนเต็ม ระดับคะแนนผ่านคือ 60% ขึ้นไป ได้ S ต่ำกว่า 60% ได้ U การประเมินผลที่ผ่าน ๆ มาสรุปได้ว่านิสิตส่วนใหญ่มีความสนใจในการอ่านและเขียนทางวิชาการ แต่มีความเห็นว่าการอ่านและเขียนด้านการวิจัยยาก และมีปัญหาด้านการใช้ไวยากรณ์ และการเลือกคำศัพท์ นิสิตต้องการที่จะอ่านบทความวิชาการเสนอเค้าโครงการงาน เขียนรายงาน กล่าวรายงาน การออกเสียง และการใช้ท่วงทิวาจาให้เหมาะสม

จากการตรวจให้คะแนนงานเขียนของนิสิตในรายวิชานี้ ผู้วิจัยพบว่ายังมีปัญหาในการเขียนอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียง ทำให้การนำเสนอไม่ได้ความสมบูรณ์เท่าที่ควร ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนประจำรายวิชานี้ จึงเห็นความจำเป็นที่จะศึกษาหาแนวทางในการปรับปรุงงานเขียนของนิสิตที่ศึกษารายวิชานี้ และได้หยิบยกเอาการเขียนเค้าโครงการวิจัย (Research Proposal) มาเป็นหัวข้อในการศึกษา เนื่องจากเป็นสิ่งที่นิสิตสนใจและต้องใช้ในการศึกษาทางสาขาวิชาของตน ซึ่งจะต้องมีการทำงานวิจัยตามเค้าโครงที่เสนอไว้ อีกทั้งเค้าโครงการวิจัยก็ประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ ของรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ยกเว้นผลการวิจัย ได้แก่:

1. Background of the Problem /Rationale of the Study
2. Type and Area or Discipline of Research
3. Researcher(s)'s Experience in Research
4. Research Objectives
5. Expected Outcomes
6. Review of Related Literature
7. Scope of Research
8. Site of Research
9. Research Procedure
10. Research Schedule
11. Equipment for Research
12. Budget

จากผลการวิจัยในประเทศที่พบว่านักศึกษาไทยในระดับอุดมศึกษาได้ประโยชน์สูงสุดจากการที่ผู้สอนเป็นผู้แก้ไขงานของผู้เขียน และให้คำแนะนำเป็นรายบุคคลไม่ว่าจะโดยการเขียนคำอธิบายสำหรับการแก้ไขปรับปรุงหรือโดยการให้คำแนะนำตัวต่อตัวด้วยวาจา (อัจฉรา และคณะ, 2536) และจากงานวิจัยในประเทศสิงคโปร์โดย Lopez-Nerney & Chan (1994) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการใช้คำปรึกษาหารือ (Conferencing) ที่ครูให้แก่นักศึกษาในการปรับปรุงการเขียนรายงานของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งชาติของสิงคโปร์ (National University of Singapore) โดยวิธีการให้คำปรึกษาหารือ 3 ครั้ง ก่อนให้เสนอรายงานจริง และได้วิเคราะห์รูปแบบภาษาที่ได้รับการปรับปรุง และการใช้ผลของการให้คำปรึกษาหารือในการฝึกการเขียนรายงานแบบซ่อมเสริม Lopez-Nerney & Chan พบว่าการให้คำปรึกษาหารือเป็นรายบุคคลสามารถช่วยให้เขียนรายงานได้ดีขึ้นทั้งด้านภาษา และเนื้อหาที่นำเสนอ นอกจากนี้คณะผู้วิจัยยังพบว่าวิธีการสอนแบบนำเสนอรูปแบบภาษาที่เป็นตัวอย่างของการเขียน (Genre-based) มีประโยชน์ในการช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการเขียนรายงานของตนเองได้

การให้คำปรึกษาหารือในการปรับปรุงงานเขียนนั้นอาจเป็นการปรึกษาหารือกันในระหว่างนักศึกษาด้วยกันเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม หรือที่ครูให้คำปรึกษาหารือแก่ผู้เรียนหรืออาจเป็นทั้งสองแบบรวมกัน การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาหารือในการปรับปรุงงานเขียนมีปรากฏในสหรัฐอเมริกา ตัวอย่างเช่นงานวิจัยของ Berman & McLaughlin (1972) และ Galbraith & Anstrom (1995) ซึ่งพบว่าการให้คำปรึกษาหารือโดยครูผู้สอน และเพื่อนผู้ร่วมเรียนมีประโยชน์ต่อการปรับปรุงงานของนักเรียนที่มีพื้นฐานต่าง ๆ กัน

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งมีการใช้การสังเกต การสัมภาษณ์ การรายงานความก้าวหน้าด้วยตนเองและการประเมินตนเองมาใช้ งานวิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษานี้ยังเริ่มเป็นที่นิยม มีการวิจัยเพิ่มมากขึ้นและเป็นที่ยอมรับว่าเป็นวิธีวิจัยที่น่าเชื่อถือได้ (Bogdan & Biklen, 1982:13)

การให้คำปรึกษาหารือในการปรับปรุงงานเขียนนี้มีการใช้ควบคู่ไปกับการเรียนการสอนและการประเมินงานเขียนแบบแฟ้มงาน (Portfolio Evaluation) ดังที่กล่าวถึงใน Bachman (1990) และ Brindley (1991) ว่าสามารถนำมาใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (English as a Foreign Language) หรือภาษาที่สอง (English as a Second Language) ได้

ข้อความถามของการวิจัย

ในเมืองไทยยังไม่มีการวิจัยในเรื่องนี้โดยตรง ในระยะเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้พัฒนาคำถามของการวิจัยไว้ ดังนี้:

คำถามข้อที่หนึ่ง ในการปรับปรุงการเขียนเค้าโครงการวิจัย ผู้เรียนจะสามารถใช้ข้อมูลป้อนกลับที่ได้จากเพื่อน ผู้ร่วมเรียน และจากครูผู้สอนหรือไม่ เพียงใด และถ้ามีการปรับปรุง ด้านใดของการเขียนเค้าโครงการได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น

คำถามขยายจากคำถามข้อที่หนึ่ง

(1.1) พื้นฐานความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน จะมีผลต่อการปรับปรุงการเขียนเสนอเค้าโครงการวิจัย หรือไม่ เพียงใด

(1.2) ความสามารถในการแสดงออกโดยการพูด โดยให้รายละเอียด อธิบาย ให้เหตุผล ชักถามขอข้อมูลเพิ่มเติมของผู้เรียน จะมีผลต่อการปรับปรุงการเขียนเสนอเค้าโครงการวิจัย หรือไม่ เพียงใด

(1.3) ความเงียบ (Silence) ระหว่างการให้คำปรึกษาหารือ มีความหมายหรือไม่ อย่างไร เป็นความเงียบที่เกิดขึ้นจากความไม่เข้าใจ ความสับสน ความไม่แน่ใจ หรือเป็นการแสดงถึงช่วงเวลาแห่งการคิดคำนึง (Reflections) ของผู้เรียนที่ช่วยให้การเขียนเสนอเค้าโครงการวิจัย สมบูรณ์ มีคุณภาพดีขึ้น

(1.4) การปรับปรุงการเขียนเสนอเค้าโครงการวิจัยทางด้านเนื้อหาของโครงการ เช่นด้านการนำเสนอเนื้อหาหลักการ ที่มาของการวิจัย ความสำคัญของการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัยหรือทางด้านภาษา เช่น ด้านการใช้ศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ การเรียบเรียง ความสอดคล้องของการเสนอ หรือความสละสลวยของภาษาที่ใช้

คำถามข้อที่สอง ปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนที่เกิดขึ้นระหว่างการให้คำปรึกษาหารือเป็นเช่นใด สามารถกำหนดหารูปแบบได้หรือไม่

คำถามขยายจากคำถามข้อที่สอง

(2.1) ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ใครเป็นผู้ริเริ่ม ครู เพื่อนร่วมเรียน ตัวผู้เสนอเค้าโครงการวิจัยเอง หรือเป็นส่วนร่วมระหว่างเพื่อนผู้เรียนกับครู ระหว่างเพื่อนผู้เรียนกับผู้เสนอเค้าโครงการวิจัย ระหว่างผู้เสนอเค้าโครงการวิจัยกับครู หรือระหว่างบุคคลทั้งสามกลุ่ม

(2.2) บุคคลใดในทั้งสามกลุ่มมีความสำคัญมากน้อยเพียงใดในการริเริ่มปฏิสัมพันธ์ ในการเปลี่ยนทิศทาง หรือเปลี่ยนแนวทางของปฏิสัมพันธ์

(2.3) รูปแบบของปฏิสัมพันธ์เป็นการใช้ภาษาหรือ การใช้ความเงียบเป็นสื่อมากน้อยเพียงใด

(2.4) ปฏิสัมพันธ์มีลักษณะความเป็นกลางเฉพาะด้าน

วิชาการ (Neutral-academic) แบบแสดงความรู้สึกแบบนิเสธ (Personal-positive) หรือแบบแสดงความรู้สึก และเป็นแบบภาคเสธ (Personal-negative) หรือแบบอื่น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ:

1. ศึกษาวิธีการให้คำปรึกษาหารือที่มีประสิทธิภาพต่อการปรับปรุงการเขียนเค้าโครงการวิจัยของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษต่างกัน
2. ศึกษาวิเคราะห์ว่าองค์ประกอบใดของการเขียนเค้าโครงการวิจัยได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยดังกล่าวนี้ คาดว่าจะนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการให้คำปรึกษาหารือในการเขียนรายงานที่สามารถช่วยให้นักศึกษานำไปปรับปรุงการเขียนเค้าโครงการวิจัยในสาขาวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำผลมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษารายวิชา Technical English (5500-531) ได้

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยนี้ทำกับนิสิตบัณฑิตศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 5500-531 ของสถาบันภาษา ในภาคปลายของปีการศึกษา 2538 จำนวน 3 คนซึ่งมีพื้นฐานภาษาอังกฤษต่างกัน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

การให้คำปรึกษาหารือ (Conferencing) หมายถึงการที่ผู้เรียนนำร่างเค้าโครงการวิจัยมาเสนอต่อชั้นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงงานกับเพื่อนร่วมชั้น และกับครูผู้สอน ซึ่งในงานวิจัยนี้ มีการให้คำปรึกษาหารือกันแต่ละชั้น สอกรอบด้วยกัน

การเสนอเค้าโครงการวิจัย (Research Proposal) หมายถึงการถึงเค้าโครงการที่นักศึกษานำเสนอเพื่อการขออนุมัติดำเนินการวิจัยในหัวข้อทางสาขาวิชาของตน ซึ่งในงานวิจัยนี้มีการนำเสนอร่างสองรอบ เพื่อการปรึกษาหารือและปรับปรุง และการนำเสนอจริง หนึ่งรอบ เพื่อการประเมินและให้คะแนนโดยครูผู้สอน และเพื่อนร่วมชั้นเรียน และการนำเสนอครั้งที่สามนี้มีการบันทึกสถิติไว้ใน การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับ การวิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา การวิจัยเชิงปฏิบัติ และการให้คำปรึกษาหารือเพื่อการปรับปรุงงานที่ใช้กระบวนการเขียนทางวิชาการ

การวิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา

การวิจัยเชิงคุณภาพนี้ใช้มากทางมานุษยวิทยาและสังคมวิทยา ซึ่งมักจะเรียกการวิจัยแบบนี้ว่า “การวิจัยภาคสนาม” (Field Research) หรือบางกรณีก็เรียกว่าการวิจัยเชิงชาติพันธุ์วรรณา (Ethnography) ซึ่งใช้วิธีการทางธรรมชาติ โดยเก็บข้อมูลจากสถานที่จริง ไม่ใช่เป็นการเก็บในห้องทดลอง นักวิจัยจะเป็นเพียงผู้บันทึก ผู้สังเกตการณ์ ผู้สัมภาษณ์ ผู้เข้าไปมีส่วนร่วม และผู้คิดไตร่ตรองและวิเคราะห์ โดยไม่ใช่เป็นผู้เข้าไปแทรกแซงหรือสร้างสถานการณ์ทดลองที่ผิดแปลกไปจากสภาพจริงที่เกิดขึ้นอยู่ ดังนั้นนักวิจัยจะต้องเข้าใจสภาพแวดล้อมของสังคมที่ตนจะเข้าไปศึกษา ปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่ดำเนินอยู่ ความเชื่อ ค่านิยม ปทัณณ์ของผู้มีส่วนร่วมในสังคมนั้น และสิ่งที่สร้างสรรค์และจรรโลงวัฒนธรรมของกลุ่มนั้น ๆ ไว้ ที่มาของการวิจัยเชิงคุณภาพคือทฤษฎีปรากฏการณ์นิยม (Phenomenology) ซึ่งมีแนวคิดที่ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ หรือ สิ่งของไม่มีความหมายในตนเอง จะมีความหมายก็ต่อเมื่อ มีการให้ความหมายโดยการตีความ ส่วนประสบการณ์ของคนก็เช่นกัน จะมีความหมายก็ต่อเมื่อ มีการตีความให้ความหมายประสบการณ์นั้น ๆ (Bogdan & Biklen:33)

การวิจัยทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับการวัดผลจึงมักจะเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Bogdan & Biklen:xiii,xiv) การวิจัยเชิงคุณภาพนี้ เพิ่งจะเป็นที่ยอมรับทางการศึกษา (Educational Research) ในระยะทศวรรษที่ผ่านมาเอง เทคนิควิธีที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจะใช้วิธีการเข้าไปมีส่วนร่วม การสังเกต การสัมภาษณ์อย่างเจาะลึก การทำบันทึกเหตุการณ์ความรู้สึกนึกคิด และการไตร่ตรองของตนไว้ นักวิจัยจะต้องบันทึกทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นอันจะสามารถนำมาใช้อธิบายปรากฏการณ์ที่ตนศึกษาได้ ทั้งนี้เป็นเพราะเป้าหมายของการวิจัยเชิงคุณภาพคือ การให้ได้มาซึ่งข้อมูลมากมายที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อทำความเข้าใจ ตีความ และให้ความหมายแก่ข้อมูลโดยพิจารณาถึง เบื้องหน้า และเบื้องหลัง หรือพิจารณาที่มาของข้อมูล (Strauss:19) นักวิจัยจำต้องมีวิสัยทัศน์ที่ละเอียดลึกซึ้งในการตรวจสอบ วิเคราะห์ และตีความปรากฏการณ์ที่ศึกษา

ในการให้คำอธิบายว่าการวิจัยเชิงคุณภาพคืออะไร Bogdan & Biklen (1982:39-44) ได้ให้คำอธิบายไว้ดังนี้:

(1) จะใช้การวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่ไปกับการวิจัยเชิงปริมาณได้หรือไม่
ได้ เพราะ ถึงแม้ว่าการวิจัยทั้งสองประเภทนี้ มีทฤษฎีหรือที่มาที่แตกต่างกัน แต่ก็อาจส่งเสริมกันได้ เช่น

นักวิจัยอาจใช้การสังเกต หรือการสัมภาษณ์ เพื่อช่วยอธิบายความแตกต่างทางสถิติของตัวแปรที่ศึกษาได้

(2) การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นศาสตร์จริงหรือไม่
เป็น เพราะ การวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการหาคำอธิบายจากข้อมูล (Data-Based) ที่มีระบบ (Systematic) และสามารถพิสูจน์ยืนยันข้อเท็จจริงได้ (Empirical)

(3) ผลงานจากการวิจัยเชิงคุณภาพแตกต่างไปจากผลงานของบุคคลอื่น ๆ เช่น ครู ศิลปิน หรือนักข่าวอย่างไร

แตกต่างกัน ครู อาจเก็บข้อมูล ทำบันทึก และสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แต่การกระทำของครูเป็นภารกิจที่กระทำเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครูไม่มีข้อคำถามที่ตั้งไว้แน่นอน เพื่อการเก็บ และบันทึกข้อมูล แต่ข้อมูลของครูอาจนำมาใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพได้ ส่วนงานของนักข่าวเป็นการทำบันทึกเพื่อเผยแพร่ข้อมูลแก่กลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้รับสารและมักทำเพื่อจูงใจเสริมสร้างหนังสือพิมพ์ของตน คือทำเพื่อการค้ามากกว่าเพื่อวิชาการ นอกจากนี้ การเก็บข้อมูลและการตีความก็เพื่อการสร้างความสนใจผู้ฟังหรือผู้อ่าน จึงมีวัตถุประสงค์ วิธีการบันทึกและการเสนอรายงานที่แตกต่างไปจากการรายงานของนักวิจัยเชิงคุณภาพที่มุ่งความเป็นกลางและวิชาการ ส่วนศิลปิน เช่นนักประพันธ์นวนิยายหรือกวี ซึ่งมีความสนใจสิ่งแวดล้อมและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสังคม และประมวลเอาเรื่องราวดังกล่าวมาถ่ายทอดลงในผลงานศิลปะของตน อาจถือเป็นการบันทึกข้อมูลในแง่หนึ่ง แต่วิธีการเก็บข้อมูลไม่เป็นระบบและศิลปินก็ใช้ข้อมูลเพื่อสนองความต้องการในการนิพนธ์ตามความรู้สึกนึกคิดของตน ข้อมูลที่ถ่ายทอดไม่เป็นแบบ “ศาสตร์” ที่มีความเชื่อถือได้ เหมือนกับการวิจัยเชิงคุณภาพ

(4) ผลการวิจัยเชิงคุณภาพสามารถนำมาใช้อธิบายปรากฏการณ์อื่น ๆ นอกเหนือจากที่วิจัยไว้ได้หรือไม่
เช่นในการวิจัยที่ใช้ชั้นเรียนใดชั้นเรียนหนึ่ง ผลการวิจัยที่ได้จะสามารถนำไปใช้อธิบายชั้นเรียนอื่น ๆ ได้หรือไม่
ในการเสนอผลงานวิจัย นักวิจัยรายงานแต่เพียงกรณีศึกษา ไม่ได้มีเจตนาจะครอบคลุมไปถึงกรณี หรือชั้นเรียนอื่น ๆ จึงเป็นหน้าที่ของผู้ใช้ผลงานวิจัยว่า ในสภาพแวดล้อมเช่นชั้นเรียนนั้น ๆ มีสิ่งใดที่เหมือน หรือคล้ายคลึงกันกับชั้นเรียนอื่นที่อาจใช้ผลพาดพิงถึงหรือไม่

(5) ความคิดเห็น ความลำเอียง ทศนคติในทางด้านใดด้านหนึ่งและ “อัตตา” ของนักวิจัยเชิงคุณภาพจะมีผลกระทบต่อข้อมูลที่ศึกษาวิจัยหรือไม่ ปัญหานี้เป็นสิ่งที่

นักวิจัยเชิงคุณภาพเกรงว่าจะเกิดขึ้นในการบันทึกข้อมูลวิเคราะห์ และทำรายงาน ดังนั้นจึงใช้ “ความเป็นปรนัย” (Objectivity) ในการเก็บบันทึกข้อมูล และรายงาน อีกทั้งงานวิจัยเชิงคุณภาพไม่ใช่การบันทึกความรู้สึกหรือความรู้สึกประทับใจที่เลื่อนลอย ข้อมูลที่รายงานต้องสามารถพิสูจน์ได้ มีความน่าเชื่อถือ และเที่ยงตรง ในการทำบันทึกข้อมูล นักวิจัยเชิงคุณภาพจะบันทึกว่าส่วนใดเป็นความคิด หรือความรู้สึกส่วนตนจะต้องยอมรับอย่างเปิดเผย พร้อมกับใช้วิธียืนยันความเชื่อถือได้ ตามกระบวนการสามเส้า (Triangulation) โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บได้จากหลายแหล่ง และให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือเพื่อนร่วมงานเป็นผู้วิพากษ์ข้อมูลที่ได้ เพื่อป้องกันความลำเอียงของนักวิจัยเอง

(6) การที่นักวิจัยเข้าไปร่วมอยู่ในสถานการณ์ที่จะทำการวิจัยจะมีผลกระทบต่อพฤติกรรมของบุคคลที่ถูกศึกษาหรือไม่

มีผล และผลนี้เรียกว่า “ผลกระทบจากผู้สังเกตการณ์” (Observer Effect) ซึ่งเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะนักวิจัยเข้าไปร่วมในสถานการณ์ที่ศึกษา ซึ่งเป็นพลวัตที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติของปฏิสัมพันธ์ทางสังคม นักวิจัยเชิงคุณภาพพยายามนำผลกระทบนี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ เพราะผลนี้จะชี้ให้เห็นพฤติกรรมปกติเด่นชัดขึ้น ซึ่งนักวิจัยต้องแยกแยะให้ออก

(7) นักวิจัยเชิงคุณภาพสองคน แยกกันศึกษากรณี ที่เหมือนกันจะได้ผลวิจัยเหมือนกันหรือไม่ อาจจะได้ผลที่แตกต่างกัน เพราะนักวิจัยเชิงคุณภาพให้ความสำคัญแก่ความถูกต้องแม่นยำ และความสมบูรณ์ครบถ้วน และถือว่าความเชื่อถือได้คือความสอดคล้องของข้อมูลที่บันทึกไว้กับสถานการณ์ มากกว่าความสม่ำเสมอหรือความคงที่ของการสังเกตต่างครั้งคราวกัน นอกจากนี้การวิจัยทั้งสองครั้งอาจได้ผลต่างกันโดยที่งานวิจัยทั้งสองเรื่องต่างก็มีความเชื่อถือได้เหมือนกัน แต่หากว่าผลที่ได้ไม่เพียงแต่ไม่เหมือนกันเท่านั้น แต่ยังแย้งกันอีกด้วย ก็จำเป็นต้องพิจารณาว่างานวิจัยชิ้นใดที่เชื่อถือได้ และชิ้นใดที่ไม่น่าเชื่อถือ

(8) “งานวิจัยเชิงคุณภาพ” ต่างจาก “งานวิจัยเชิงปริมาณ” อย่างไร ข้อแตกต่างมีดังนี้:

(8.1) สิ่งที่เน้น

งานวิจัยเชิงคุณภาพ ให้ความสำคัญแก่ชีวิตประจำวัน โครงสร้าง และกระบวนการของสังคม ความเข้าใจ และกำหนดลักษณะของสถานการณ์ และสามัญสำนึกของกลุ่มคนที่เป็นส่วนของสังคม

งานวิจัยเชิงปริมาณ ให้ความสำคัญแก่ตัวแปร สมมุติฐาน และนัยสำคัญทางสถิติ

(8.2) ปรัชญาและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเชิงคุณภาพ มีพื้นฐานมาจากวัฒนธรรมแนวคิดของอุดมคตินิยม ปรัชญาการณียนิยม สังคมวิทยา ประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์วรรณา และมานุษยวิทยา

งานวิจัยเชิงปริมาณ มีพื้นฐานมาจากสังคมนิยม พฤติกรรมนิยม จิตวิทยา เศรษฐศาสตร์ และรัฐศาสตร์

(8.3) เป้าหมายของการวิจัย

งานวิจัยเชิงคุณภาพ มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการพินิจพิเคราะห์ การบรรยายความจริงที่หลากหลาย และทฤษฎีที่เกิดขึ้นจากปรากฏการณ์

งานวิจัยเชิงปริมาณ มีเป้าหมายเพื่อทดสอบทฤษฎีที่มีอยู่แล้ว การกำหนดข้อเท็จจริง การบรรยายข้อมูลที่ได้มาจากการวิเคราะห์ทางสถิติ การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และการพยากรณ์ข้อเท็จจริง

(8.4) แผนการวิจัย

งานวิจัยเชิงคุณภาพดำเนินการวิจัยอย่างค่อยเป็นค่อยไป ยืดหยุ่นได้และมีลักษณะทั่วไป และเป็นไปตามสามัญสำนึกของผู้วิจัยว่า งานวิจัยเชิงปริมาณ มีการกำหนดรูปแบบไว้ล่วงหน้า มีความละเอียดและรัดกุมเฉพาะเจาะจง และเป็นไปตามแบบแผน

(8.5) การเขียนเค้าโครงการวิจัย

งานวิจัยเชิงคุณภาพ มีเค้าโครงการวิจัยที่สั้นกระชับรัด มักจะเขียนขึ้นเมื่อได้เก็บข้อมูลไปบ้างแล้ว ไม่กล่าวถึงเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และเขียนอย่างกว้าง ๆ

งานวิจัยเชิงปริมาณ มีการเขียนเค้าโครงการวิจัยอย่างละเอียดทั่วถ้วน มีความเฉพาะเจาะจง เขียนจากการศึกษาเอกสารทางวิชาการ และเขียนก่อนเก็บข้อมูล

(8.6) ข้อมูล

งานวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้ข้อมูลเชิงบรรยาย บทถอดเทป ภาพถ่าย และสิ่งประดิษฐ์

งานวิจัยเชิงปริมาณ ใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ การลงรหัสที่นับได้ ใช้การนับ และมาตราวัด ตัวแปรที่นำมาจัดการได้ และใช้ข้อมูลทางสถิติ

(8.7) กลุ่มตัวอย่าง และกรณีศึกษา

งานวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก ไม่เป็นตัว แทนของทั้งหมด และใช้การสุ่มจากทฤษฎีที่เป็นพื้นฐาน ของการศึกษา มักจะเป็นการศึกษารายกรณี

การวิจัยเชิงปริมาณ ใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ มีการจัด ระดับตามเกณฑ์ มีกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง มีความ แม่นยำ ใช้การสุ่มทั่วไป และจัดตัวแปรแทรกซ้อน

(8.8) เทคนิควิธี หรือวิธีวิธีทางการวิจัย

งานวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสังเกต การสำรวจเอกสาร ต่าง ๆ การเข้าร่วมในสถานการณ์ ใช้การสังเกตการณ์ และการสัมภาษณ์แบบเปิด

งานวิจัยเชิงปริมาณ ใช้การทดลอง การสำรวจ การ สัมภาษณ์ทั้งทดลอง การสังเกตอย่างมีแบบแผน และ ใช้ข้อมูลที่เป็นระบบ

(8.9) สัมพันธภาพกับกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยเชิงคุณภาพ มีการเน้นความเข้าใจ ความเอาใจ เข้ามาใส่ใจเรา และความไว้วางใจกัน

งานวิจัยเชิงปริมาณ จะจำกัดวงอยู่แค่วัตถุประสงค์ และความสนใจของผู้วิจัย สัมพันธภาพเกิดขึ้นในระยะสั้น และเป็นไปอย่างห่างเหิน

(8.10) เครื่องมือวิจัย

งานวิจัยเชิงคุณภาพ มีการใช้เทปบันทึกเสียง เทปบันทึก ภาพ และตัวนักวิจัยมักเป็นเครื่องมือของการวิจัยเอง นอกจากนี้มีการใช้ผู้ถอดเทป

งานวิจัยเชิงปริมาณ ใช้รายการบันทึก แบบสอบถาม มาตรฐานส่วนประเมินค่า คะแนน และตัวเลข

(8.11) การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเชิงคุณภาพ มีการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างค่อยเป็น ค่อยไป อาศัยโมเดล แก่นเรื่อง แนวคิด สร้างแนวคิดใน การวิเคราะห์ หรือข้อสรุป และคำอธิบายจากสิ่งแวดล้อม และสภาพที่เกิดขึ้น ใช้การวิเคราะห์แบบอุปนัย และ ใช้การไตร่ตรอง

งานวิจัยเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลเมื่อเสร็จสิ้นการวิจัย โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ สร้างแนวคิดหรือข้อสรุป และคำอธิบายจากทฤษฎี หลักการที่ยอมรับ หรือที่ได้ ผ่านการพิสูจน์แล้ว

(8.12) ปัญหา

งานวิจัยเชิงคุณภาพ มีปัญหาในด้านเวลาที่ใช้ซึ่งมักจะ ยาวนาน ข้อมูลมีมากมาย ยากที่จะจำกัดให้แคบลง ยากที่จะใช้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก และมีปัญหา ด้านความเชื่อถือได้ และความไม่เป็นมาตรฐาน

งานวิจัยเชิงปริมาณ มีปัญหาด้านการควบคุมตัวแปร แทรกซ้อนอื่น ๆ และความเที่ยงตรง

นักวิจัยในด้านการเรียนการสอนจะเรียนรู้ และมีพัฒนา การไปพร้อมกับกระบวนการวิจัยที่ค่อยเป็นค่อยไป ข้อคำถามเพื่อการบันทึกข้อมูลจะพัฒนาขึ้นควบคู่กันไป นักวิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษาก็เป็นเช่นเดียวกับนัก วิจัยเชิงคุณภาพในสาขาอื่น ที่ใช้การวิเคราะห์อย่างมี จริยธรรม และเต็มไปด้วยความระมัดระวังในแง่ของ ความเชื่อถือได้ของข้อมูลที่ได้และการวิเคราะห์ที่ใช้หลัก การเป็นหลัก (Strauss, 1987:4-6) เนื่องจากอาศัยทฤษฎี ที่มาจากข้อมูลที่เกิดขึ้นในสภาพจริง (Grounded Theory) Ely (et al.) (1991:179-222) กล่าวถึงนักวิจัยเชิง คุณภาพที่มีชีวิตเพื่อการวิจัย และวิจัยเพื่อชีวิต (Life as Research and Research as Life) ซึ่งมีพัฒนาการทาง วิชาชีพ และเกิดวิวัฒนาการของตัวนักวิจัยเอง ด้วย กระบวนการวิจัยที่เป็นแบบปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่อยู่ รอบข้าง ซึ่งอาจเป็นนักเรียน ครูร่วมสอน บุคคลอื่น ๆ ที่อยู่ในสถานศึกษา และที่อยู่นอกสถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม

การวิจัยเชิงปฏิบัติ

การวิจัยเชิงปฏิบัติมุ่งที่จะศึกษาหาวิธีแก้ไขปรับปรุงปัญหา เฉพาะหน้าที่เกิดขึ้น ในทางการเรียนการสอนภาษา การวิจัยเชิงปฏิบัติมักเป็นการวิจัยที่มีชั้นเรียนเป็นศูนย์ กลาง เช่น การศึกษาเพื่อหาวิธีแก้ไขข้อผิดพลาดใน การเรียน หรือการปรับปรุงการออกเสียงภาษาอังกฤษ ให้ถูกต้อง ชัดเจนยิ่งขึ้น คุณภาพของการวิจัยเชิงปฏิบัติ ขึ้นอยู่กับปัจจัย 6 ประการดังนี้:

1. การเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยต้องเก็บจากหลาย มุมมอง เพื่อเป็นการพิสูจน์ความเชื่อถือได้ และความ เที่ยงตรงของผลการวิจัย
2. ความเชื่อมโยงความคิดวิเคราะห์ให้ผสมผสานเข้ากับการปฏิบัติ
3. การวิจัยเชิงปฏิบัติจะประมวลความคิดวิเคราะห์ และการพัฒนาคุณค่าทางการศึกษา

4. การประมวลความคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับผลของการปฏิบัติ และผลข้างเคียงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัตินั้น ๆ
5. นักวิจัยเชิงปฏิบัติได้พัฒนาตนเองทางด้านวิชาการ ควบคู่ไปกับงานวิจัยของตนเอง
6. นักวิจัยสามารถสอดใส่สิ่งที่ค้นค้นพบด้วยตนเอง โดยการอภิปรายแสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์วิจารณ์ได้ (Altrichter, 1993:47-52)

การให้คำปรึกษาหรือเพื่อการปรับปรุงงานที่ใช้กระบวนการเขียนทางวิชาการ

การอ่านและเขียนควรเป็นสิ่งจำเป็น และมีเป้าหมายทางการนำไปใช้ ไม่ว่าจะเป็นทางวิชาการ หรือความเพลิดเพลิน เพื่อประโยชน์ส่วนตัว ฯลฯ Britton (1989:223) เมื่อกล่าวถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) ที่ใช้การพูดเป็นตัวกลางในการเรียน การอ่านที่มีผลกระทบต่อการเขียน และการเขียนที่ให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) สู่การอ่าน ดังนั้นทักษะการอ่านและการเขียนมีพัฒนาการที่เกิดขึ้นด้วยกัน เช่นเดียวกับการฟังและพูด ทักษะสังสาร และทักษะรับสารมีความสัมพันธ์กันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเรียนภาษาที่แท้จริงนั้นต้องอาศัยการค้นพบด้วยตนเอง ไม่ใช่ด้วยการสั่งสอนเท่านั้น และภาษามีหน้าที่ในการสื่อสาร นักเรียนสามารถเรียนได้ด้วยกรพูด การเขียน เช่นเดียวกับที่เรียนได้ด้วยกรฟัง และการอ่าน การให้คำปรึกษาหรือโดยผ่านการสนทนา ช่วยนักเรียนพัฒนากระบวนการคิดที่จะใช้ในการเรียบเรียงงานเขียน (Carini, 1994:53) ตามทฤษฎีของ Goffman (1959) อ้างถึงใน Newkirk (1995:193) บุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์กัน ต่างมีบทบาทที่กำหนดโดยวัฒนธรรม ให้สื่อสารตามวัตถุประสงค์ที่คาดหวัง และพยายามปกปิดทัศนคติ ความรู้สึก และความคิดที่ไม่จำเป็น และไม่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์นั้น ๆ ออกในชั้นเรียนทั้งครูและนักเรียนต่างมีบทบาทของตนในการสนทนา เพื่อให้คำปรึกษาหรือและเพื่อการเรียนรู้ และการปรับปรุงงานเขียนของตน Newkirk ได้วิจัยเกี่ยวกับบทบาทของครูและนักเรียนในระหว่างการให้คำปรึกษาหรือด้านการเขียน และการปรับเปลี่ยนบทบาทตามความจำเป็น Newkirk ได้ศึกษาเรื่องนี้เมื่อตอนเกิดความสับสนด้านการใช้ศัพท์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการให้คำปรึกษาหรือ ระหว่างครูหนึ่งคน และนักเรียนสองคน โดยให้กลุ่มตัวอย่างได้เปิดเทพฟังบทสนทนาของตนที่บ้านทุกไว้ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความตึงเครียดและความเข้าใจผิดในการสื่อสาร Newkirk ซึ่งพบว่านักเรียนยังไม่คุ้นเคยและรู้สึกขัดเขินเมื่อใช้วิธีการเรียนรู้

แบบนี้ และไม่แน่นอนที่จะสนทนา ครูจึงจำเป็นต้องเข้ามาเสริมอยู่เสมอ และจะช่วยให้นักเรียน ไม่ต้องรู้สึก “เสียหน้า” เมื่อไม่สามารถสนทนาได้เท่าที่ควรในระหว่างการให้คำปรึกษาหรือ ชั้นเรียนเปรียบเสมือนชุมชนปิดเล็ก ๆ ชุมชนหนึ่ง มีความลับ พิธีการ และรูปแบบการปฏิบัติตน เมื่อนักเรียนจะต้องสวมบทบาทนักวิชาการในการให้คำปรึกษาหรือ เพื่อการปรับปรุงงานเขียนของเพื่อนร่วมเรียน ก็อาจจะมีอิทธิพลของวัฒนธรรมกำกับอยู่เช่นเดียวกับจิตวิทยาในการเข้ากลุ่มทางสังคมระหว่างนักเรียนและครู ซึ่งมีการคาดหมายเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบต่อกัน และต่อการเรียนรู้ของตนเอง

การให้คำปรึกษาหรือจะสำเร็จ หรือล้มเหลว ขึ้นอยู่กับตัวแปรต่าง ๆ ทั้งที่เป็นรูปธรรม เช่น เพศ วัย รูปร่าง หน้าตา ฯลฯ และเป็นนามธรรม เช่น ความคุ้นเคยกัน ความมีมุกตลกติดต่อกัน มารยาท และจริยธรรมที่ควรยึดถือไว้ในระหว่างเรียน ฯลฯ

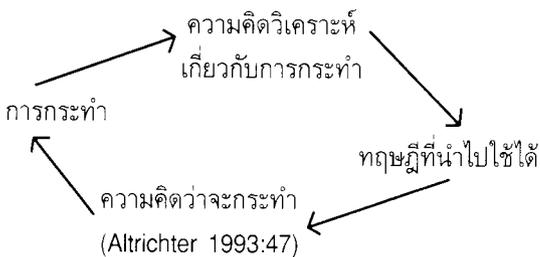
สถานการณ์วิจัย

การวิจัยที่กล่าวถึงในที่นี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ และเป็นงานวิจัยที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-centered Research) โดยผู้วิจัยคือผู้สอนประจำกลุ่ม ในการเก็บข้อมูลใช้ผู้สอนจำนวน 2 คน เป็นชาวไทย 1 คน คือผู้สอนประจำกลุ่มที่กล่าวถึงข้างต้น และชาวอเมริกันที่มาร่วมในการให้คำปรึกษาหรือ 1 คน ทั้งสองคนได้รับปริญญาเอกด้านการศึกษาจากมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา และมีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 15 ปี งานวิจัยเป็นการศึกษารายกรณี โดยเลือกกรณีที่จะศึกษาจากการสุ่มภายในกลุ่ม (Internal Sampling) โดยผู้วิจัยพิจารณาว่าจะเลือกนักศึกษาคนใดมาศึกษา (Bogdan & Biklen, 1982:63) จากระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษก่อนเรียน ทั้งนี้ไม่ได้คำนึงถึงความเป็นตัวแทน (Representativeness) ของกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยเชิงคุณภาพนี้ เป็นงานวิจัยเชิงปฏิบัติ (Action Research) จะให้ความสำคัญแก่สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ซึ่งประกอบด้วย ผู้เรียนที่มีความคิดเห็นต่าง ๆ กัน ข้อมูลจึงได้มาจากหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คือจากผู้เก็บบันทึกข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง และเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งกระบวนการนี้ Altrichter (1993:47) เรียกว่ากระบวนการสามเส้า (Triangulation) ซึ่งเป็นการยืนยันความเชื่อถือได้ (Reliability) ของข้อมูล

งานวิจัยนี้ ใช้สัมพันธภาพระหว่าง ความคิดตระเตรียม การเขียนเค้าโครงการวิจัย ความคิดวิเคราะห์ และความสัมพันธ์ระหว่างความคิดวิเคราะห์ และการลงมือปฏิบัติ

ซึ่งในที่นี้คือการปรับปรุงเค้าโครงการวิจัยที่จะเสนอโดยใช้ข้อมูลเพื่อการปรับปรุงที่ได้จากการปรึกษาหารือกัน
ในชั้นเรียน ดังแสดงในแผนภูมิต่อไปนี้:

การเรียนการสอนในรายวิชานี้มีทั้งหมด 14 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง โดยมีการเรียนการสอนในวันพุธ ระหว่าง 13-16 นาฬิกา เริ่มด้วยการทดสอบจัดระดับ การทบทวนด้านไวยากรณ์ ศัพท์ และการใช้คำเชื่อมต่าง ๆ ตลอดจนการอ่านและการออกเสียงหนัก-เบาในคำและประโยค และข้อความสั้น ๆ ได้ การทบทวนนี้มิใช่ในชั้นเรียน และมีแบบฝึกพร้อมคำเฉลย และเทปบันทึกเสียงพร้อมกับบทเพลงให้ไว้ในศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองของสถาบันภาษา นิสิตทุกคนได้ไปลงทะเบียนเพื่อสิทธิในการใช้ศูนย์การเรียนรู้ นี้ ต่อจากนั้นก็เข้าสู่การฝึกการอ่านทางวิชาการแบบต่าง ๆ และรายงานวิจัย การเขียนทางวิชาการโดยเน้นการเขียนเค้าโครงงานวิจัย การเขียนย่อความ และการเขียนบทคัดย่อ ตลอดจนการเขียนรายงานแบบต่าง ๆ ได้แก่ รายงานข่าว รายงานสุนทรพจน์ของบุคคลสำคัญที่ให้ในพิธีการสำคัญต่าง ๆ รายงานการประชุม และรายงานการวิจัย การวัดผลประกอบด้วย การเสนอรายงาน 2 เรื่อง เรื่องแรกคือการนำเอาบทความที่มีหัวเรื่องในสาขาวิชาเรียนของนิสิตที่นิสิตสนใจ หรือจะทำรายงาน หรือวิทยานิพนธ์ มาเสนอต่อชั้นเรียน และเขียนย่อบทความนั้นส่ง รายงานฉบับที่สองคือเค้าโครงงานวิจัยในหัวข้อที่นิสิตสนใจ หรือจะไปตามรายงานครั้งที่หนึ่ง นอกจากนั้นก็มีการเขียนส่งทั้งที่เป็นการบ้านและที่ทำในชั้น ซึ่งส่วนที่กล่าวนี้ทั้งสามส่วนมีน้ำหนักคะแนน 40% การสอบกลางภาคในเดือนธันวาคม ประกอบด้วย การอ่านบทความสั้น ๆ และเขียนตอบแบบสั้น ๆ และการเขียนย่อความจากบทอ่านที่ให้ ส่วนการสอบปลายภาคประกอบด้วย การอ่านรายงานวิจัย และเขียนเค้าโครงงานเสนอ และการนำเสนอโครงงานวิจัยปากเปล่า น้ำหนักของการสอบกลางภาคและปลายภาคเท่ากัน คือ 30% รวมกันเป็น 60%

ชั้นเรียนของวิชา Technical English เป็นชั้นเรียนที่มีเครื่องปรับอากาศสื่อโสตทัศนประกอบด้วยเครื่องวีดิทัศน์ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ กระดานเขียนไวท์บอร์ด และที่นั่งเรียนที่สามารถจัดให้เป็นรูปร่างกลม สำหรับการเสนอร่างเค้าโครงงานวิจัยได้

ผู้เรียนในภาคการศึกษาแรก ปีการศึกษา 2538 มีจำนวน 10 คนซึ่งมาจากสาขาวิชาต่าง ๆ กัน ได้แก่พลศึกษา 2 คน จิตวิทยาการศึกษา 1 คน บริหารธุรกิจ 1 คน สถาปัตยกรรมศาสตร์ 2 คน พัฒนาการศึกษาศาสตร์ 3 คน การสื่อสารและเทคโนโลยีทางการศึกษา 1 คน นิสิตทราบและยินยอมให้มีการทำการวิจัยในรายวิชานี้ และให้ความร่วมมืออย่างดีในการให้คำปรึกษาหารือแก่เค้าโครงงานวิจัยในระหว่างเพื่อนร่วมเรียนทำให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดและเขียนภาษาอังกฤษ ได้แสดงความคิดเห็นในเชิงปรับปรุง ดิชม และวิพากษ์วิจารณ์ระหว่างที่มีกิจกรรมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของกันและกัน เมื่อเข้าสู่การเขียนเค้าโครงงานวิจัยซึ่งเริ่มในเดือนมกราคม 2539 เมื่อผ่านการสอบกลางภาคแล้ว จึงเริ่มการปรึกษาหารือหรือนิสิตจะเขียนแสดงความคิดเห็นและการประเมินตนเองว่าได้อะไรบ้าง ประสบปัญหาใดบ้าง ในแบบฟอร์มที่เป็นแบบปลายเปิดในแต่ละครั้ง คำถามมี 16 ข้อเพื่อให้แสดงความรู้สึก ความคิดเห็น การคิดใคร่ครวญเกี่ยวกับการเรียนที่เพิ่งผ่านไป

ก่อนเรียนตามหลักสูตร นิสิตผ่านการทดสอบจัดระดับโดยให้เขียนความสนใจ และจุดประสงค์และความคาดหวังของคนที่ได้จากรายวิชานี้เป็นการเขียนแบบเสรี ความยาวไม่กำหนด และสอบแบบทดสอบทักษะสัมพันธ์ การอ่าน-เขียนเค้าโครงของบทอ่าน ไวยากรณ์และคำศัพท์ที่ผู้วิจัยพบว่าเป็นประเด็นปัญหาของนิสิตในระดับนี้

กรณีศึกษา

การเลือกรายกรณีที่นำมาศึกษาใช้วิธีการสุ่มภายใน (Internal Sampling) (Bogdan&Biklen, 1982: 63) โดยผู้วิจัยพิจารณาตัดสินเองว่าจะเลือกนักศึกษาคนใดมาศึกษาวิจัย และได้พิจารณาจากผลการสอบซึ่งประกอบด้วย การเขียนแบบเสรี การเขียนเติมคำ และการทำเค้าโครงบทอ่านแบบมีตัวเลือก ทำให้ได้ทราบพื้นฐานภาษาอังกฤษของผู้เรียน และช่วยผู้วิจัยในการเลือกนิสิตเข้าโครงการจำนวน 3 คน ซึ่งมีสมญานามว่า อร ซึ่งมีผลสอบต่ำที่สุด ปรา มีผลการสอบปานกลางคืออยู่ในระดับมัธยฐานของกลุ่ม และบุล ซึ่งมีความสามารถสูงกว่าปานกลาง อรเป็นนิสิตปริญญาโทพลศึกษา ปราเป็นนิสิตปริญญาโททางสถาปัตยกรรมศาสตร์ และบุลเป็นนิสิตปริญญาเอกทางจิตวิทยาการศึกษา ปราและบุลเป็นชาย ปรามีอายุอ่อนกว่า และต่างมีประสบการณ์ทางการสอนมาแล้ว

สื่อการเรียนการสอนสำหรับการวิจัย

บทเรียนประกอบด้วย บทเรียนประกอบวีดิทัศน์ เรื่อง Proposal ที่ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียน และใน Self-Access Learning Centre แบบฟอร์มเพื่อเสนอเค้าโครงการงานวิจัย ให้ฝึกเติมข้อความให้สมบูรณ์ ตัวอย่างเค้าโครงการงานที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการแล้ว แบบฝึกหัดการอ่าน และเขียนภาษาทางวิชาการที่ใช้หลักการของความชัดเจน (Clarity) ความแม่นยำถูกต้อง (Preciseness) ความกระชับกระทัดรัดไม่เยิ่นเย้อ (conciseness) ความเป็นกลาง (Objectivity) ความยุติธรรม (Fairness) และการอ้างอิงถึงแหล่งที่มาของข้อมูล (Attribution of Source)

เค้าโครงการงานวิจัยของนิสิตแต่ละคนเป็นสื่อการเรียนการสอนชิ้นสำคัญ ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ใช้เค้าโครงการงานของอรปรา และบุล ดังที่ได้กล่าวถึงข้างต้นแล้ว

การให้คำปรึกษาหารือที่มีผู้สอนและเพื่อนร่วมเรียนเป็นผู้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงต่าง ๆ นั้นใช้แบบเสนอเค้าโครงการงานวิจัยของแต่ละคนทั้งสิ้น

เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย

- (1) แบบทดสอบก่อนเรียน เน้นทักษะการอ่าน เขียน การใช้ศัพท์ และไวยากรณ์ ในระหว่างการวิจัย ให้ผู้เรียนประเมินตนเองในด้านความก้าวหน้าในการเรียน
- (2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียน สื่อการสอน การเรียนในศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่ให้ผู้เรียนเขียนเอง (self report) เกณฑ์การประเมินความสำเร็จในการเสนอเค้าโครงการงานวิจัยที่ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันพัฒนาขึ้นให้เหมาะสมกับงานที่นำเสนอ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้: Voice, Organization, Timing of the Presentation, Personality, Relationships with Audience, Humor, Visual Aids, Content/information

การเก็บข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บมีสองประเภทคือ

- (1) ข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การเก็บข้อมูลทำในชั้นเรียนที่มีการจัดโต๊ะ เก้าอี้ เพื่อการปรึกษาหารือเป็นกลุ่ม มีการบันทึกเทป ทั้งเทปบันทึกเสียง และ วิดิทัศน์ มีการบันทึกเทปการเสนอเค้าโครงการงานวิจัยที่ อร ปรา และบุล เสนอในชั้นเรียนเป็นจำนวน 3 รอบ รอบแรกมีผู้สอนแสดงความคิดเห็น และให้คำปรึกษาเพื่อการปรับปรุงในขณะเสนอเค้าโครงการงานครั้งแรก รอบที่สองเป็นเค้าโครงที่ปรับปรุงมีความสมบูรณ์ขึ้น มีการบันทึกเทปการนำเสนอ และการให้คำปรึกษาหารือ เช่นเดียวกับการบันทึกเทปครั้งที่หนึ่ง และครั้งที่สามเป็นการเสนอเค้าโครงการงานวิจัยฉบับสมบูรณ์เพื่อการวัดผล

แบบสรุปการ (Summative) ที่เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียน (Achievement) ครั้งนี้มีการประเมินการเสนอเค้าโครงการงานวิจัยโดยผู้สอนและเพื่อนร่วมเรียนโดยใช้เกณฑ์ที่ช่วยกันพัฒนาขึ้น ช่วงเวลาระหว่างการเก็บข้อมูลแต่ละครั้ง ของแต่ละคน เป็นเวลา 2 สัปดาห์โดยที่การเก็บข้อมูลครั้งที่สาม ซึ่งเป็นการประเมินผลสรุปการมีขึ้นในสัปดาห์สุดท้ายของการเรียนการสอน และสัปดาห์แรกของการสอบประจำภาคที่หนึ่งของปีการศึกษา 2539 (กันยายน 2539)

- (2) ข้อมูลเอกสาร คือผลการสอบก่อนเรียนเพื่อศึกษาระดับความสามารถพื้นฐานทางการอ่านและเขียนของผู้เรียน และแบบเสนอเค้าโครงการงานวิจัย

ทั้งนี้ แนวทางการเก็บข้อมูลก็เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (Lofland&Lofland,1984: 11) และข้อมูลนั้น ๆ มีความละเอียด ลึกซึ้ง ตามสถานการณ์ที่ศึกษาซึ่งเป็นชั้นเรียนที่เน้นการอ่านเขียนภาษาอังกฤษ เทคนิคในระดับบัณฑิตศึกษา ในช่วงที่เน้นการนำเสนอเค้าโครงการงานวิจัย

ข้อมูลที่ได้ประกอบด้วย:

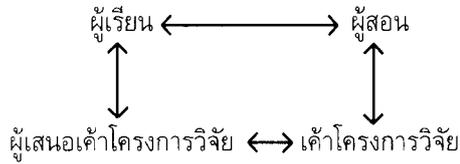
- (1) เค้าโครงการวิจัย 3 ฉบับของ อร ปรา และบุล โดยที่เป็นร่าง 2 ฉบับ และฉบับจริง 1 ฉบับ คนละ 3 ฉบับ รวมทั้งหมด 9 ฉบับ
- (2) อายุ พื้นฐานการศึกษา วิชาเอก และระดับความสามารถทางการอ่านและเขียนที่ได้ก่อนเรียน (Pre-test) ของ อร ปรา และบุล
- (3) ผลการประเมินเค้าโครงการงานวิจัยของอร ปรา และบุล ที่เพื่อนร่วมชั้น และผู้สอนให้ไว้
- (4) การให้คำปรึกษาหารือระหว่างอร ปรา และบุลที่มีกับเพื่อนร่วมชั้น และกับผู้สอน ตามที่ได้บันทึกเทปไว้
- (5) การประเมินและการให้ข้อคิดเห็นหรือข้อสังเกตเกี่ยวกับการเรียนแต่ละครั้งทั้งที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และในศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองที่อร ปรา และบุล บันทึกไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

เนื่องจากข้อมูลเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นการนำเสนอเค้าโครงการงานวิจัย และการพูดคุย ซักถาม การให้รายละเอียดเพิ่มเติม และการให้คำปรึกษาหารือ ซึ่งเป็นข้อมูลภาษา (Verbal Data) ทั้งสิ้น การวิเคราะห์ทำตามข้อความของการวิจัยที่ตั้งไว้

วิเคราะห์ข้อมูล

ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วย

(1) การวิเคราะห์ภาคสนาม หมายถึงการวิเคราะห์ระหว่างการดำเนินการวิจัย โดยผู้วิจัยจำกัดขอบเขตของการเก็บข้อมูลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย พัฒนาคำถามของการวิจัยให้สมบูรณ์ เขียนข้อคิดเห็นจากการสังเกต พัฒนาหมวดหมู่และเกณฑ์ที่จะใช้อธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมด และสามารถนำไปสู่การสร้างโมเดลของความสัมพันธ์และปฏิสัมพันธ์ได้ โดยผู้วิจัยทำการเลือกกรณีที่จะนำมาศึกษา กำหนดรหัสสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้บันทึกเทปและถอดเทปไว้

การวิเคราะห์ในระหว่างที่ดำเนินการวิจัยนั้น Lofland & Lofland (1984:132-135) เรียกว่า วิธีการ Productive ผู้วิจัยใช้บันทึกช่วยจำ (Memo) ที่รวบรวมเข้าไว้ในแฟ้มวิเคราะห์ (Analytical File)

(2) การวิเคราะห์ภายหลังการเก็บข้อมูลเสร็จสิ้นแล้ว นอกจากการวิเคราะห์ที่เกิดขึ้นระหว่างการเก็บข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลภายหลังการเก็บข้อมูล โดยเรียงลำดับให้หมายเลขบันทึกภาคสนามที่ได้ ใช้รหัสที่พัฒนาขึ้นใส่กำกับหน่วยข้อมูล (Units of Data)

หน่วยข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์ในงานวิจัยนี้เป็นหน่วยปฏิสัมพันธ์ (Interaction Unit) ซึ่งเป็นหน่วยกิจกรรม (Unit's Process) ที่เกิดขึ้นเป็นขั้นตอนตามการเสนอเค้าโครงการวิจัย และการให้คำปรึกษาหารือระหว่างผู้เรียน ครู และผู้เสนอเค้าโครงการวิจัย หน่วยกิจกรรมที่ใช้วิเคราะห์เป็นหน่วยตามลำดับของกิจกรรม (Sequence) (Lofland & Lofland, 1984: 108-109) ซึ่งเป็นขั้นตอน เรียงตามลำดับเวลาของปฏิสัมพันธ์ ผู้วิจัยวิเคราะห์ย้อนหลังไปที่จุดเริ่มต้น (Trace Back Starting points) วิเคราะห์ไปข้างหน้าจากจุดเริ่มต้น (Trace Forward Starting Points) และวิเคราะห์ภาพรวมทุกจุดเริ่มต้น (Trace Through Starting Points) เพื่อตอบคำถามของการวิจัย

การวิเคราะห์ภายหลังการเก็บข้อมูลนี้ช่วยให้ได้ภาพรวมทั้งหมดของการกระทำที่เกิดขึ้น รวมถึงความคิดต่าง ๆ ที่บันทึกไว้ในบันทึกช่วยจำ

การกำหนดรหัส หน่วยข้อมูลในการวิจัยนี้ได้ใช้รหัสกิจกรรม (Activity Codes) (Bogdan & Biklen, 1982:160) ซึ่งใช้กำกับพฤติกรรมของปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้เรียน ผู้เสนอเค้าโครงการวิจัย เค้าโครงการวิจัย และผู้สอนซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์แบบจตุภาคีตั้งแผนภูมิต่อไปนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยสามารถเลือกใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ทางภาษา ที่เกิดขึ้นระหว่างการให้คำปรึกษาหารืออีกเกณฑ์หนึ่ง ที่ผู้วิจัยใช้ คือ เกณฑ์ปฏิบัตินิยมซึ่งพิจารณาความหมายที่เกิดขึ้นจากการที่ภาษามีปฏิสัมพันธ์กับผู้สื่อสารทางภาษาหรือผู้ใช้ภาษา และกับบริบทแวดล้อมของการสื่อสาร Widdowson (1992: 334) ความหมายปฏิบัตินิยมนี้แบ่งออกเป็น 3 นัยด้วยกัน ได้แก่ ความหมายที่ใช้บังคับ หรือระบุถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Reference) ความหมายที่เกิดจากวัตถุประสงค์ของการใช้ภาษา (Force) และความหมายที่เกิดขึ้นจากการใช้ภาษาในสังคม ซึ่งมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่ในสังคม และมีวัฒนธรรมประเพณีเป็นกรอบของการปฏิบัติ (Effect) Widdowson (1992) และ Olsen (1992) กล่าวว่า การสื่อสารทางภาษาจะมีประสิทธิภาพได้ก็ต่อเมื่อ ผู้ที่ร่วมใช้ภาษาสามารถเจรจาเพื่อให้ได้ความหมาย (Negotiation of Meaning) และปรับเปลี่ยนสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันถ่องแท้ได้ อัจฉรา (2537:39) กล่าวว่าตามจิตวิทยาการเรียนรู้ การเจรจาเพื่อให้ได้ความหมายนี้เป็นกระบวนการที่จำเป็นในการสื่อความหมายทั้งระหว่างบุคคล และระหว่างบุคคลกับสาร เช่นในการสนทนา ผู้ที่เข้าร่วมสนทนาต้องทำความเข้าใจโดยการเจรจาเพื่อให้ได้ความหมายของสารที่ผ่านช่องทางของการสื่อสารแบบตัวต่อตัว Halliday (1975) ได้ให้ลักษณะของความหมายที่ได้จากสารตามเกณฑ์ปฏิบัตินิยมว่าประกอบด้วยความหมาย 3 ประเภทใหญ่ ๆ ด้วยกัน ได้แก่ (1) Ideational Meaning คือความหมายตรงตามเนื้อความ หรือที่ Widdowson เรียกว่า Reference (2) Interpersonal Meaning คือความหมายโดยอ้อม หรือโดยนัย ที่เป็นความหมายที่ได้จากการวิเคราะห์บริบทแวดล้อมของปฏิสัมพันธ์ทางภาษา และ (3) Textual Meaning คือความหมายที่ได้จากความเข้าใจความสัมพันธ์ของเนื้อความ ที่ประกอบด้วยความหมายที่ได้จากากายสัมพันธ์ (Syntax) ความสัมพันธ์ภายในเนื้อความ (Cohesion) เช่น การใช้คำสรรพนามแทนคำนามที่เป็นที่เข้าใจระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร

รหัสหน่วยข้อมูล สัญลักษณ์ที่ใช้กำกับหน่วยข้อมูล
ปฏิสัมพันธ์จตุภาคีมีดังนี้:

- SGT**=Student Generated Talk ผู้เรียนคนอื่นที่ไม่ใช่ผู้เสนอเค้าโครงการวิจัยเป็นผู้ริเริ่มการพูด
- ST**=Student Talk ผู้เรียนคนอื่นที่ไม่ใช่ผู้เสนอเค้าโครงการวิจัยเป็นผู้พูด
- SS** =Student Silence ผู้เรียนคนอื่นที่ไม่ใช่ผู้เสนอเค้าโครงการวิจัยนิ่งเงียบไม่ตอบคำถาม ไม่แสดงข้อคิดเห็นใด ๆ ที่เป็นการตอบสนองต่อคำถามหรือการกระตุ้น (Stimulator) จากครูและผู้เสนอเค้าโครงการวิจัย
- PGT**=Proposer Generated Talk ผู้นำเสนอเค้าโครงการวิจัยเป็นผู้ริเริ่มการพูด
- PT**=Proposer Talk ผู้นำเสนอเค้าโครงการวิจัยเป็นผู้พูด เช่น ตอบคำถาม แสดงความคิดเห็นต่อการกระตุ้นจากครู หรือเพื่อนร่วมชั้นเรียน
- PS**=Proposer Silence ผู้นำเสนอเค้าโครงการวิจัยเงียบเฉย ไม่มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการกระตุ้นจากครู หรือเพื่อนร่วมชั้นเรียน
- TGS**=Teacher Generated Talk ครูเป็นผู้ริเริ่มการพูด
- TT**=Teacher Talk ครูเป็นผู้พูด โดยอาจตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นที่ต่อเนื่องจากการพูดของผู้เรียน
- TS**=Teacher Silence ครูเงียบเฉย ไม่พูดสนองตอบการกระตุ้นจากผู้เรียน หรือผู้เสนอเค้าโครงการวิจัย
- A**=Academic ด้านวิชาการ
- ATPos**=Attitude Positive การแสดงทัศนคติ ด้านดี เห็นชอบด้วย
- ATNeg**=Attitude Negative การแสดงทัศนคติด้านลบ ไม่เห็นชอบด้วย
- Q**=Question คำถาม
- Ans**=Answer คำตอบ
- Com**=Comment ข้อคิดเห็น
- L**=Language เกี่ยวกับภาษาของเค้าโครงการวิจัย
- CP**=Content of proposal เกี่ยวกับเนื้อหาของเค้าโครงการวิจัย
- Sq**=Sequence การเรียงลำดับ
- Org**=Organization การเรียงเรียงความ
- Cl**=Clarity ความชัดเจนของเนื้อความ
- Amg**=Ambiguity ความคลุมเครือไม่ชัดเจน
- Exp**=Explanation อธิบาย, ให้ข้อมูลเพิ่มเติม
- Im**=Ideational Meaning ความหมายตรงตามเนื้อความ
- InpM**=Interpersonal Meaning ความหมายโดยอ้อมหรือโดยนัย ที่เป็นความหมายที่ได้จากการวิเคราะห์บริบทแวดล้อมของปฏิสัมพันธ์ทางภาษา
- Tm**=Textual Meaning ความหมายที่ได้จากความเข้าใจในความสัมพันธ์ของเนื้อความ

สรุปความคืบหน้าของงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ถอดเทปบันทึกเสียงและบันทึกภาพ ข้อมูลที่เป็นการสนทนาให้คำปรึกษาหารือกันระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง และผู้เรียนกับครู และได้วิเคราะห์ลักษณะของปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เกิดขึ้น ได้ลงรหัสประเภทข้อมูลของออร์ เรียบร้อยแล้ว และอยู่ในระหว่างการวิเคราะห์ข้อมูลปฏิสัมพันธ์ของการให้คำปรึกษาหารือของ ปรา และบุล

คณะกรรมการอีกไม่ต่ำกว่าสองท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางการเรียนการสอนภาษา และภาษาศาสตร์ประยุกต์ จะเข้าร่วมพิจารณา การวิเคราะห์ และความถูกต้องเหมาะสมของการกำหนดรหัสของปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เกิดขึ้นระหว่างการให้คำปรึกษาหารือที่ผู้วิจัยกำหนด ทั้งนี้เพื่อเป็นการยืนยันความน่าเชื่อถือ และความเที่ยงตรงของการวิเคราะห์

รายงานความก้าวหน้า ของการวิจัย เรื่อง การให้คำปรึกษาหารือใน การปรับปรุงการเขียนเค้าโครง การวิจัยของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

ดร.อัจฉรา วงศ์โสธร สำเร็จการศึกษา Ph.D. (Foreign Language Research and Education) จากมหาวิทยาลัยมินโซต้า (Minnesota) สหรัฐอเมริกา ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ประจำสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หัวหน้าภาควิชาสอนภาษาอังกฤษสำหรับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ กรรมการประจำ กรรมการวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการวิจัยของสถาบันภาษา กรรมการพิจารณาการขอเปิดดำเนินการหลักสูตร และการรับรองมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน สาขาวิชาภาษาและวรรณคดี มีผลงานทางวิชาการที่ได้จัดพิมพ์เผยแพร่หลายเล่ม อาทิ แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษา ทักษะการเรียนรู้ องค์ประกอบและวิธีวัด และ Approaches to Language Testing

References

เอกสารอ้างอิง

- ศึกษานิเทศก์, กระทรวง. (2539). หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษานิเทศก์.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. (2539). แผนพัฒนาการศึกษาของชาติระยะที่แปด (พ.ศ. 2539-2543). กรุงเทพฯ: คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สุพัฒน์ สุขมลสันต์. (2535). การอภิเคราะห์และ การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสอนภาษาอังกฤษระหว่างปี พ.ศ. 2515-2530. งานวิจัยลำดับที่ 28. โครงการเผยแพร่ ผลงานวิจัย. ฝ่ายวิจัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒน์กุล. (2535). การวิจัยทางการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัฉรา วงศ์โสธร และคณะ. (2536). การวิจัยเพื่อหา วิธีแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาอังกฤษของนัก ศึกษาไทยที่เหมาะสมที่สุด. กรุงเทพฯ: สถาบัน ภาษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัฉรา วงศ์โสธร (2539). แนวทางการสร้างข้อสอบ ภาษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- Altrichter, H. (1993). The concept of quality in action: Giving practitioners a voice in educational research. In M. Schratz (Ed.), Qualitative voices in educational research, (40-55). London, Washington, DC: Falmer.
- Bachman, L. F. (1990). Fundamental considerations in language testing. Oxford: Oxford University Press.
- Berman, T. & McLaughlin, M. (1975). Federal program supporting educational change. Santa Monica, CA: Rand Corporation.
- Bogdan, R. C. & Biklen, S. K. (1982). Qualitative research for education: An introduction to theory and method. Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Brindley, G. (1991). Assessing achievement in a learner-centred curriculum. In J. C. Alderson & B. North. (Eds.), Language testing in the 1990s: The communicative legacy, (153-166). London: Macmillan.
- Britton, J. (1989). Writing-and-reading in the classroom. In A. H. Dyson (Ed.), Collaboration through writing and reading: Exploring possibilities, (217-246). Urbana, Illinois: National Councils of Teachers of English.

- Carini, P. F. (1994). Dear Sister Bess: An essay on standards, judgement and writing Assessing Writing 1(1): 29-65.
- Ely M., Anzul, M, Friedman, T., Garner, D., & Steinmetz, A. M. (1991) Doing qualitative research: Circles within circles. London: Falmer.
- Galbraith, P. & Anstrom, K. (1996). Peer coaching: An effective staff development model for educators of linguistically and culturally diverse students. Washington, DC: National Clearing House for Bilingual Education.
- Goffman, E. (1969). The presentation of self in everyday life. Garden City, New York: Anchor.
- Goodman, K. (1994). Reading, writing and written texts: A transactional sociopsycholinguistic view. Paper presented at the 1994 SEAMEO Regional Language Centre Seminar on Reading and Writing Research: Implications to Language Education 18-20 April 1994, Singapore.
- Halliday, M. A. K. (1975). Learning how to mean: Explorations in the development of language. London: Edward Arnold.
- Kral, T. K. et al. (Eds.) (1992). Explorations and innovations in ELT methodology: Selected papers presented at CULI's Second International Conference, 2-4 December 1991. Bangkok: Chulalongkorn University Language Institute.
- Lofland, J. & Lofland, L. H. (1984). Analyzing social settings: A guide to qualitative observation and analysis. (2 ed.). Belmont, California: Wadsworth.
- Lopez-Nerney, S & Chan, P. (1994). Writing via conferencing: Potential and constraints. Paper presented at 1994 SEAMEO Regional Language Centre Seminar on Research in Reading and Writing: Implications to language education 18-20 April 1994, Singapore.
- Newkirk, T. (1995). The writing conference as performance. Research in the Teaching of English 29 (2): 193-237.
- Olsen, R. Winn-Bell. (1992). Focus on the teacher. In T. J. Kral, et al (Eds.), Explorations and innovations in ELT methodology: Selected papers presented at CULI's Second International Conference, 2-4 December 1991. (18-31) Bangkok: Chulalongkorn University Language Institute.
- Strauss, A. L. (1987). Qualitative analysis for social scientists. Cambridge, Massachusetts: Cambridge University Press.
- Widdowson, H. G. (1992). ELT and EL teachers: Matters arising. ELT Journal 46(4): 333-338.
- Widdowson, H. G. (1992). The context of use and learning. in T.J. Kral, et al. (Eds.) Explorations and innovations in ELT methodology: Selected papers presented at CULI's Second International Conference, 2-4 December 1991. (1-17) Bangkok: Chulalongkorn University Language Institute.

References